

Zevenendertigste Pastorale Brief 6 februari 2021 *Vijfde zondag door het jaar*

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdere-parochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief verschijnt op 13 februari.

**In verband met de verlenging van de lockdown
blijven ook wij nog t/m 1 maart onze vieringen streamen
en ontvangt u in die tijd elke week een Pastorale Brief**

Gezondheid

*we besteden er veel tijd en aandacht aan
en gezondheid mag ook wat kosten*

*naast een goede lichamelijke gezondheid
is geestelijke gezondheid ook belangrijk*

*dit weekend horen we Jezus
die de schoonmoeder van Petrus geneest
van lichamelijke klachten
en vervolgens brengen ze allerlei mensen bij Jezus
om hen te laten genezen
van geestelijke klachten*

ze hebben een uitstekende geneesheer aan Jezus

*** Inleiding...**

door pastoor Marco Conijn

Afgelopen maandag kreeg ik een hartelijke mail van een nog zeer vitale 89-jarige parochiaan uit Dronryp. Hij was blij en opgeruimd, omdat hij 's morgens gevaccineerd was. Over enkele weken krijgt hij voor de tweede keer een vaccin toegediend en dan is hij beter beschermd. Nog dezelfde dag bericht van twee 90 plussers uit Harlingen. Ook zij waren gevaccineerd. "oud worden is niet altijd leuk, maar nu heeft het ineens toch voordelen". Ook deze mensen waren in een soort van feeststemming. En ik ben heel erg blij voor hen. Laat het een begin zijn van licht in de duisternis.

Dat we er nog (lang) niet zijn bleek dinsdagavond. Onze premier en minister de Jonge richtte zich weer tot de natie. Versoepelingen zitten er niet echt in. De Britse variant verspreid zich zo snel, dat een derde golf ons zeer binnenkort te wachten staat. De seinen staan eerder op rood dan oranje. Daarom werd de lockdown voor de tweede keer verlengd, nu tot 2 maart. Met pijn in het hart hebben we besloten om tot dan in onze kerken geen publieke vieringen te houden. Maar dat doet wel zeer. Meer dan ooit hebben we behoefte om elkaar weer te zien, even bij te praten, samen te vieren en samen een bakkie te doen.

Wie elkaar binnenkort wel weer zien zijn de kinderen. De lagere scholen openen vanaf volgende week weer de deur. Best spannend, toch zijn er veel kinderen en ouders blij om. De richtlijnen zijn streng. Laten we hopen en bidden dat het lesgeven op een goede en veilige manier kan plaatsvinden voor leerkrachten en leerlingen.

Donderdag las ik in de krant een klein artikel dat naast vele organisaties, bedrijven en instellingen ook kerkgenootschappen onder extra financiële druk zijn komen te staan. Kerken kunnen geen beroep doen op "staatssteun". Voorspeld wordt dat door de corona een heel aantal kerkgebouwen hun functie versneld zullen verliezen. Per jaar verliezen nu ongeveer 100 kerkgebouwen in Nederland hun functie. De komende jaren zullen dit naar schatting 200 kerken op jaarbasis zijn. Hoe zit dat bij ons? Kerken sluiten is hier (nu) niet aan de orde. Veel mensen hebben nog altijd (in financiële zin) veel voor hun kerk en het pastorale werk over. Aan de actie kerkbalans doen ook dit jaar veel mensen mee, waarvoor heel veel dank! En heel wat mensen maken met regelmaat een bijdrage over, vanwege de gemiste inkomsten uit collecten. Fijn dat mensen op deze wijze -ook in deze moeilijke tijd- hun betrokkenheid tonen.

Tenslotte: er is veel sneeuw op komst. Waar de sneeuw valt en in welke hoeveelheid is nog even afwachten. Vooralsnog lijkt de meeste sneeuw elders te vallen. Al in het begin van de week werd er een kou inval voorspeld vanaf vanavond. Maar goed, voorspellingen komen niet altijd uit. Gaandeweg de week werd het steeds serieuzer. De sleetjes en schaatsen waren donderdag niet meer aan te slepen. Sommige (web)winkels namen al geen bestellingen meer aan. Het Wetterskip heeft de

afgelopen dagen het peil van het boezemwater omlaag gebracht. Vanaf heden wordt er niet meer door de gemalen gepompt om ijsgroei in de provincie alle ruimte te geven. Kou, sneeuw en een venijnige oostenwind zijn in Nederland zeldzaam geworden. Maar het behoort nog steeds tot de mogelijkheden. En winterpret dus ook. Vele mensen staan al te popelen om de schaatsbaan op te gaan of om een mooie tocht in de natuur te maken. Even iets heel anders in deze coronatijd. Mocht u van kou en winterpret houden: geniet ervan!

Hartelijke groet, mede namens collega Dorenda Gies,

pastoor Marco Conijn

Pastoor Marco Conijn
Pastor Dorenda Gies

(c.m.conijn@hotmail.com)
(pastorgies@kpnmail.nl)

*** Vanuit het pastoresteam...**

In de parochie zijn geen publieke vieringen t/m 1 maart.

Vanwege de verlengde lockdown hebben we helaas moeten besluiten om publiekelijke vieringen nog even uit te stellen.

Als de omstandigheden het toelaten wordt er weer publiekelijk gevierd vanaf maart.

Zolang we geen publieke vieringen hebben zullen de intenties van alle locaties tijdens de gestreamde viering worden meegenomen in de voorbede.

Hartelijke groet,
Pastor Dorenda Gies en pastoor Marco Conijn

Streamen van vieringen zaterdagavond vanuit Dronryp

Al enkele weken wordt de viering op zaterdagavond gestreamd vanuit Dronryp. Kort tevoren is er een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. Ook wordt er gestreamd op de facebookpagina van de parochie. U bent dan live met de viering verbonden. Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 06 februari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor
Zaterdag 13 februari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors uit Sint Anna
Zaterdag 20 februari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Een Aswoensdagviering zal worden gestreamd vanuit de Martinikerk in Franeker op woensdag 17 februari om 19.30 uur. U logt in op www.kerkomroep.nl. Dan zoekt u op Franeker en logt u in op de Martinikerk. Dan bent u live met de viering verbonden.

Ook wordt op zondag wekelijks een viering gestreamd vanuit Terschelling, uitgezonden via www.terchelling.tv. Hier geeft collega Susan Boukema regelmatig medewerking aan.

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

Bestellen huispaaskaarsen t/m zondag 20 februari

Ook dit jaar kunnen er weer huispaaskaarsen besteld kunnen worden. Het hoofdmotief op de paaskaars en huispaaskaarsen is dit jaar een blauw kruis versierd met druivenranken. Het hart van het kruis is het Lam Gods met vaandel. Het vaandel is een symbool van de overwinning van Christus. Het lam staat voor de offerdood van Christus en symboliseert de vergeving van de zonden.

De huispaaskaarsen zijn er in diverse afmetingen:

Nr. 1	Lengte 200 mm en diameter 60 mm	prijs € 11,00
Nr. 2	Lengte 250 mm en diameter 60 mm	prijs € 12,50
Nr. 3	Lengte 300 mm en diameter 60 mm	prijs € 17,50

U kunt de huispaaskaarsen bestellen door een mail te sturen naar: c.m.conijn@hotmail.com. De uiterste datum van bestellen is zondag 20 februari. Geef aan welke huispaaskaars(en) u wilt en maak direct het totaalbedrag over op rekening NL62 INGB 0000 872 001 o.v.v. huispaaskaars.

* Gelovige Inspiratie...

door pastor Dorenda Gies

Evangelie (Marcus 1, 29-39)

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam
ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas.
De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed;
zij spraken Hem aanstonds over haar.
Hij ging naar haar toe, pakte ze bij de hand en deed haar opstaan;
zij werd vrij van koorts en bediende hen.

In de avond, na zonsondergang,
bracht men allen die lijdend of bezeten waren bij Hem.
Heel de stad stroomde voor de deur samen.
Velen die aan allerhande ziekten leden genas Hij
en Hij dreef tal van geesten uit,
maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken,
omdat zij Hem kenden.

Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten
en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden.
Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop
en toen ze Hem gevonden hadden zeiden ze: "Iedereen zoekt U."

Hij antwoordde hun: "Laten we ergens anders heen gaan,
naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken.
"Daartoe immers ben Ik uitgegaan."
Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen
en dreef de boze geesten uit.

Overweging

Als je te horen hebt gekregen dat je ernstig ziek bent, dan staat je wereld vaak op z'n kop. Niet alleen in je lichaam is er iets veranderd, maar ook in jou zelf en de mensen om je heen. In het ziekenhuis ben je een patiënt, waar vele onderzoeken en machines bijna letterlijk overheen gaan. In je gezin ligt alles overhoop nu iedereen in spanning zit voor de uitslagen. Zorgvuldig en met veel liefde wordt alles je uit handen genomen. Ze bedoelen het allemaal goed, maar jij voelt je steeds nutteloser. Sommige mensen om je heen, van wie je dacht dat je ze goed kende laten je links liggen, durven niet te bellen of langs te komen. Voor de buitenwereld val je samen met je ziekte. Sommigen hebben je in gedachten al afgeschreven.

Zelf ben je druk bezig met de ongemakken van jouw ziekte: pijn, beperktheid, vermoeidheid, je voelt je beroerd. Als je wat langer ziek bent en je zit nog in het arbeidsproces, dan komt daar nog de Arbodienst bij. En, als genezing uitblijft, nog wat later stapels papierwerk om nog iets van jouw inkomen veilig te stellen. Daar bovenop ben je nog druk met het verwerken van alle indrukken en het denken over de toekomst. Is er nog wel toekomst? Wat heeft het allemaal nog voor zin?

Dan staat plotseling die goede vriend of vriendin voor de deur. 'Ik kom kijken of je het allemaal nog een beetje volhoudt. Zullen we samen even gaan wandelen?' Hij of zij helpt je om de dingen weer in perspectief te zien. Gewoon een goed gesprek van mens tot mens. Je voelt je serieus genomen, je voelt je als mens en niet alleen als patiënt behandeld. Onderweg zie je meesjes de struiken in- en uitvliegen. Voorzichtig voel je weer wat nieuw leven in jezelf naar boven borrelen. Je durft weer om je heen te kijken. Misschien kun je je leven in de tijd die je gegeven is toch nog een nieuwe wending geven.

Ik kan mij zo voorstellen dat dit is, wat er met mensen gebeurde als Jezus in hun buurt kwam. Vandaag horen we in het evangelie van Marcus zo'n verhaal van de schoonmoeder van Simon Petrus, die met koorts op bed ligt. Jezus, net terug uit de synagoge, waar hij de mensen met gezag heeft onderwezen over God, komt het huis van Simon binnen. Hij doorbreekt daar gelijk alle taboes en brengt de boel in beweging. Hij, als vreemde gaat naar een vrouw die op bed ligt toe en raakt haar zelfs aan, hij doet haar opstaan. In de cultuur van die tijd kon dat eigenlijk helemaal niet. Een man van buiten de familie, die een vrouw aanraakt. We weten niet precies wat er met haar aan de hand is, maar we horen dat zij vrij werd van koorts en hen bediende.

In het Marcusevangelie heeft dienen en bedienen niet alleen te maken met bedienen aan tafel of gastvrouw zijn. Het heeft alles te maken met navolging, met leerling van Jezus zijn. Jezus lijkt in eerste instantie wel een wonderdokter, die huisbezoeken doet. Die avond, zo horen wij, geneest hij nog vele mensen. Maar het gaat Jezus daarbij niet om sensatie, niet om spectaculair handelen. Zijn genezingen zijn tekenen die verwijzen naar een God die begaan is met mensen, naar de komst van Gods Koninkrijk. God staat niet onverschillig tegenover het lijden van mensen. Hij wil niet de ziekte, maar gezondheid voor ieder mens.

Als Jezus mensen geneest, dan wil Hij de hele mens genezen, niet alleen een hand, een orgaan of een been. Jezus heeft -zo blijkt uit de Schriften- een andere opvatting van ziek-zijn en genezen-worden dan wij. Voor ons betekent genezen een storing opheffen: een ziek oog, een tumor, een verlamd been genezen. Maar Jezus gaat het om de héle mens. Mensen hebben geen ziekte, maar zijn ziek. Ziek zijn, lichamelijk of geestelijk verstoort onze communicatie met onszelf, met anderen en met God.

Mensen die langdurig ziek zijn, weten hoe de omgeving op hun ziek-zijn kan reageren. Je voelt je nutteloos, je raakt buiten het arbeidsproces. Sommige collega's en vrienden zie je nooit meer. Zolang we jong, sterk en gezond zijn, is er niets aan de hand. Dan handhaven we ons wel. Dan staan we nog midden in de gemeenschap. Maar als je ziek wordt, zeker als je ernstig ziek wordt, is het een heel ander verhaal.

Door ziekte kan ook ons contact met God verstoord raken. Wij vragen ons soms af: waarom moest dit gebeuren? Waarom ik? Waar blijft God nou? Maar misschien zijn dat wel de verkeerde vragen. Jezus laat mensen in die situatie naar zichzelf en hun relaties kijken. Als Jezus mensen geneest, geeft Hij ze weer terug aan zichzelf, aan elkaar en aan God. Hij gaf de mens terug aan zichzelf: sta op en wandel. Hij gaf mensen weer aan elkaar terug: We kennen de verhalen van de lamme, de blinde, de melaatse, die Jezus geneest. Zij kregen weer een plek in hun gemeenschap terug. Jezus bracht mensen ook weer terug naar God: "Ga heen en zondig niet meer". Het gaat Jezus om de genezing van iedereen die geen leven heeft. Daarom noemen we Jezus de Heiland, de heelmaker en heelmeester bij uitstek.

Het gaat Jezus er niet om de wonderdokter te zijn. Daarom gaat Jezus ook verder door Galilea. Want eigenlijk wil hij vooral over God vertellen, over wat mensen in de naam van God voor elkaar kunnen betekenen. Hoe mensen elkaar heel kunnen maken, elkaar kunnen genezen door elkaar te dienen, elkaar serieus te nemen, elkaar op te beuren, elkaar hoop en moed te geven. Het is het verhaal dat mensen, tot in onze dagen, nog steeds aan elkaar doorvertellen. En als het onze pet te boven gaat, dan mogen we rust zoeken en bidden, net als Jezus. Want het is immers God die ons leven uiteindelijk draagt.

Mogen wij elkaar, naar het voorbeeld van Jezus, nabij zijn op momenten van grote kwetsbaarheid. Mogen wij elkaar bij de hand nemen, overeind helpen en nieuwe moed laten vinden. Mogen wij elkaar uitnodigen en uitdagen tot een leven in dienstbaarheid, zonder elkaar te overvragen. Dat God ons daarbij kracht en moed mag schenken. Amen.

Voorbede

God, U die ons in Jezus nabij wilt zijn als wij vastlopen in het leven, tot U bidden wij.

Bidden wij voor de mensen
die gebukt gaan onder verdriet en pijn.
Dat er weer uitzicht mag komen in hun leven.
Ook voor hen die zich slechts goed voelen
als ze kunnen klagen.
Dat ze de kracht vinden om niet hun leed
maar hun leven te koesteren.

Bidden wij voor mensen,
die de moed hebben laten zakken:
veel liefs verloren, steeds opnieuw mislukt,
gevangen in getob en zoekend naar zin.
Moge zij steun en kracht vinden in hun bede tot U, God,
en bij mensen die hen liefdevol nabij willen zijn.

Bidden we voor mensen
die lichamelijk of psychisch ziek zijn,
voor hen die lijden aan het leven,
voor mensen die moeten opboksen tegen het noodlot.
Dat zij mogen worden verwarmd door mensen om hen heen.
Dat zij open harten mogen ontmoeten
die hen spreken van onze God die mensen nabij wil zijn.

Bidden wij voor ons allen,
die de naam 'christen' dragen.
Dat wij, in het voetspoor van Jezus,
Gods genezende nabijheid uitdragen
naar mensen die eenzaam verkommeren in verkilde relaties
of die proberen zich los te worstelen uit verslaving of depressie.

Geef ons aandacht voor onze geloofsgemeenschap:
dat wij elkaar opbeuren en op de been houden.
Wij bidden ook voor hen die gestorven zijn
dat zij ons weer doen geloven in leven, sterker dan de dood.

Levende God,
al onze zorgen en vragen leggen wij U voor.
Wees ons nabij en wees in ons door anderen nabij,
in de stilte van een troostend gebaar
en in eerlijke woorden van hoop.
Dat vragen wij U door Jezus Christus, Uw Zoon en onze Heer. Amen.

* Voor de kinderen...

Jezus geneest!

Jezus komt bij de zieke schoonmoeder van Simon op bezoek. Hij geneest haar, en direct komen er mensen op Hem af, die ook genezing zoeken. Ze zijn al langer ziek, of hebben last van een kwade geest. Iedereen die komt vindt genezing. Het lijkt vanzelf te gaan, maar Jezus heeft na al die mensen behoefte aan rust en stilte voor zijn gebed. Hij weet ook dat er nog zoveel te doen is. Maar die rust is Hem nauwelijks gegund.

Met de kinderen denken we na over letterlijk of figuurlijk in de knoop zitten, en over de stilte die je soms nodig hebt om het goede te kunnen blijven doen.

Navertelling Marcus 1,29-39

Jezus maakt veel zieke mensen beter

Jezus was naar de synagoge geweest. Daarna ging Hij samen met zijn leerlingen naar het huis van Simon en Andreas. In dat huis lag de schoonmoeder van Simon ziek in bed. Zij had hoge koorts en was heel ziek. Jezus ging naar de vrouw toe. Hij pakte haar hand vast. Hij zei tegen haar: "Sta maar op!" Toen ze dat deed had zij geen koorts meer. Ze keek eens verwonderd rond, en ging toen eten klaarmaken voor Jezus en zijn leerlingen.

Toen het donker geworden was, kwamen heel veel mensen naar Jezus toe. Deze mensen hadden ziekten. Sommigen hadden kwade geesten bij zich. Jezus maakte daar, in het huis van Simon en Andreas, heel veel mensen beter. Jezus jaagde ook kwade geesten weg uit de mensen. Tegen de kwade geesten zei Hij elke keer weer: "Je mag aan niemand vertellen wie ik ben." Heel vroeg in de morgen, het was nog heel erg donker, ging Jezus naar buiten. Hij had zoveel mensen gezien en geholpen. Hij wilde naar een rustige plek om te gaan bidden. Simon en zijn vrienden kwamen achter Jezus aangelopen. Toen zij Jezus gevonden hadden zeiden zij: "Waar was U nou? Iedereen zoekt U!" Daarop antwoordde Jezus: "Kom, we gaan weer verder". Want Ik moet ook op andere plekken het Goede Nieuws gaan vertellen. Zo trok Jezus door heel Galilea. Overal vertelde Hij in synagogen over de het Goede Nieuws van God, en dreef Hij kwade geesten uit.

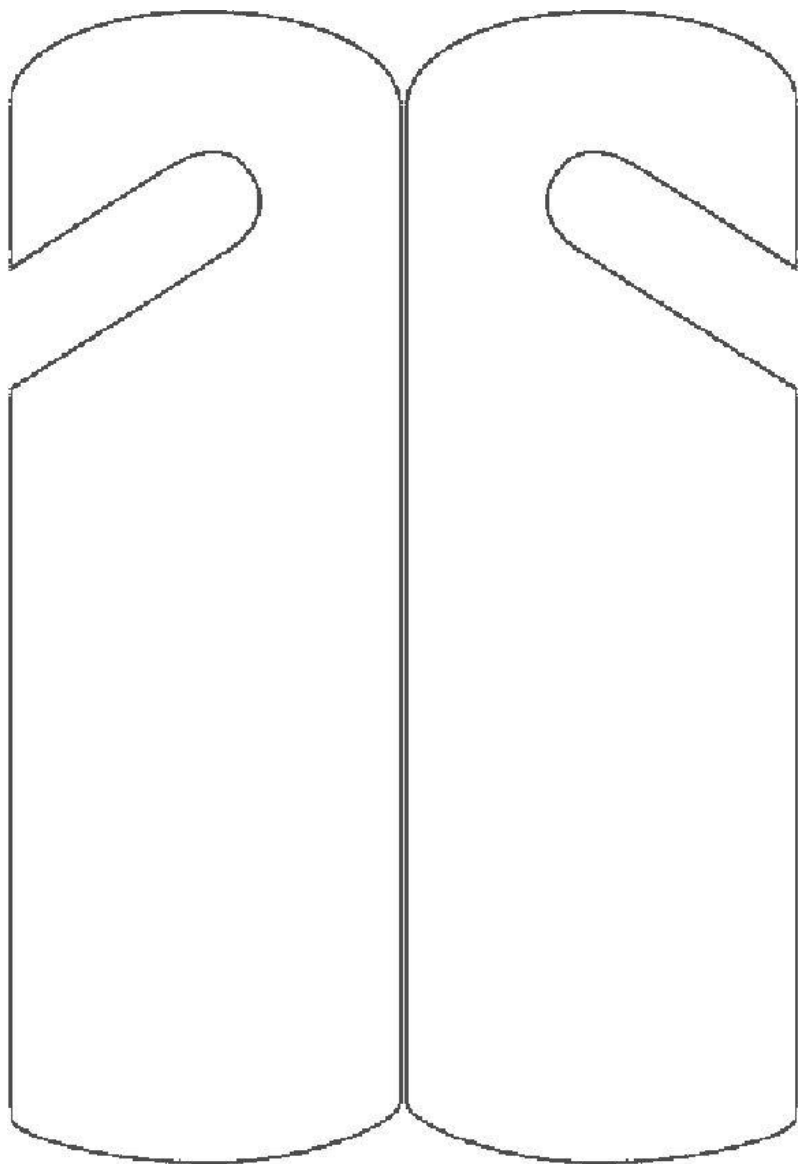
Gesprek met de kinderen

Er komen heel veel zieke mensen op Jezus af, ze willen allemaal iets van Hem. En Jezus ziet ook naar hen om. Maar heel vroeg in de ochtend zoekt Hij de rust op. Hij gaat naar een stille plek. Leg de kinderen de volgende vragen voor: 'Hoe zou deze rustige plek van Jezus eruit gezien hebben? Beschrijf deze eens met elkaar. Waarom zou Jezus in het donker naar een rustige plaats gaan? Wat gaat Jezus doen op deze stille plek?'

Vraag daarna aan de kinderen of zij het herkennen; dat je soms zoveel moet, dat het fijn is om even tot rust te komen. Vraag of zij ook weleens een rustige plek opzoeken. Wat doen zij op een rustige of stille plek? Waar gaan zij heen of wat gaan ze doen? En, hoe ziet hun eigen stille of rustige plek eruit? Laat de kinderen over hun eigen ervaringen vertellen.

En, vertel ook hoe u zelf tot rust komt.

Vraag tot slot of bidden voor de kinderen ook een manier is om tot rust te komen. Waarom bidden kinderen? Hebben zij een eigen plek in huis waar zij tot rust kunnen komen? Waar is deze plek dan?

Knutselen: stilte-deurhanger

Nodig: Papier met de afbeelding van de deurhangers, Schaar, Kleurpotloden en/of stiften, Lijm

Geef elk kind een blad met twee deurhangers erop. Laat de beide delen uitknippen langs de buitenrand, vouw het midden dubbel en plak de twee helften daarna op elkaar.

Laat de kinderen de deurhanger versieren en hun eigen tekst bedenken voor op de hanger. Ze kunnen ook twee tegengestelde teksten bedenken: bijvoorbeeld 'Kom binnen' en 'Niet storen' of 'Ssst' en 'Kom je met me praten?'

De deurhanger kan aan de klink van de kamerdeur gehangen worden. Bedenk met de kinderen wanneer ze dat zouden kunnen doen.

Gebed om rust te vinden

Goede God,
Wij komen hier bij elkaar
om even stil te staan en stil te worden.
Soms zijn we zo druk met rennen en spelen
dat we vergeten om stil te zijn en te luisteren.

Jezus geneest zieke mensen, Hij kijkt hen aan.
Laten wij ook naar elkaar omkijken.

Jezus leert ons dat we ook stil mogen worden
om even op adem te komen.

Wij willen leren van Jezus, die stil wordt en rust zoekt.

Wij bidden U, God:

help ons, als we heel druk zijn,

om het stil in ons te laten worden

en help ons zo af en toe even stil te staan. Amen.

* Gedachten van parochianen...

Uit heden en verleden...

Het is en blijft een strijd elke dag: binnen blijven of een flinke wandeling maken? Gezien het mooie weer besloot ik zondagmiddag tot het laatste. Omdat ik mijn nieuwe 'Onderweg' had weggegeven kon ik mooi even naar de Zuiderhaven lopen om achter in de kerk een nieuwe te halen. Zo gezegd, zo gedaan.

In de kerk aangekomen zag ik twee echtparen rondlopen, die verheugd constateerden dat de kerststal nog steeds te bewonderen was. Er was mooie, zachte muziek te horen en ik zag dat 'het tafeltje van Siepje' weer wat leger was geworden. Er was blijkbaar al aardig wat bezoek geweest, gezien de tientallen kaarsen bij het Mariabeeld.

Ik bewonderde voor de zoveelste keer het mooie snijwerk op onze preekstoel, waar vroeger pastoor Wirtz zijn mopperpreken hield. En dat was ook niet het enige waarmee hij de (te)-laat komende kerkgangers strafte. Het was toen de gewoonte dat bij het begin van de Hoogmis het 'Asperges Me' werd gezongen, waarbij de pastoor met wijwater en kwast door het middenpad naar achteren liep. De laatkomers stonden dan achterin te wachten tot pastoor Wirtz weer op zijn weg terug was. Maar ze kregen altijd een extra bats water op hun hoofd. "Besproei mij Heer met hysop", zong het mannenkoor St. Cecilia dan vroom boven hun hoofden: 'Reinig mij en ik zal witter worden dan sneeuw'. Nou, wit werden ze er niet van, maar wel nat.

Maar wat die preekstoel betreft, daar heb ik nog een nare herinnering aan. Het moet ongeveer in 1958 zijn geweest. Ik had al een poos verkering met Yde Elsinga. Helaas was hij niet katholiek, wat nog al wat roering gaf thuis. In mijn enorme familie (mijn grootouders hadden 12 kinderen, dus volop nichten en neven) was ik de eerste die een niet-katholieke vriend mee naar huis had gebracht. Na veel heen-en-weergepraat met mijn vader was er besloten dat hij vóór ons trouwen dan toch minstens iets van het katholieke geloof af moest weten. Dus toog hij elke zondagmorgen naar Leeuwarden waar pater Eric Rodenburg hem les gaf (Die heeft ons later ook getrouwd).

Ik zat die bewuste morgen op mijn gewone plekje (tussen opoe Bisschop en Louise van der Heide in) toen pastoor Wirtz de preekstoel beklom en begon met het oplezen van de misintenties. Nog voordat hij daar mee klaar was, was daar plotseling een vrouw die de preekstoel beklom en een briefje aan de pastoor overhandigde. Die bekeek het papier en zei toen kort en bondig: "Uw gebed wordt gevraagd voor de heer Elsinga, die overleden is." Mijn hart stond stil, wat was dit? In Harlingen was geen enkele katholiek te vinden met die naam. En er werd geen voornaam genoemd. Wat kon er gebeurd zijn? Een auto-ongeluk? Waarom werd ik niet uit de kerk gehaald???

Van de preek van die morgen drong geen woord tot mij door. Als verdoofd zat ik daar tot het einde van de dienst. Toen het laatste lied ('Domine salvum fac Reginam nostram': Heer, spaar onze koningin) was gezongen, liepen we in een lange rij naar achteren, waar ik kapelaan Coenders zag staan die mij wenkte. Ik ging naar hem toe en we gingen even apart staan. Nu zal ik weten wat er is gebeurd, dacht ik. "Ik heb pater Rodenburg gesproken", zei de kapelaan. "Het gaat heel goed, ze kunnen goed met elkaar opschieten."

Ik keek hem aan, wist niet wat ik hoorde. Wat was hier aan de hand? Ik heb geloof ik alleen maar 'Dankuwel' gezegd en ben de kerk uit gelopen. Maar nooit van mijn leven ben ik ZO opgelucht geweest als toen er, zoals gewoonlijk op zondagmiddag, om 2 uur een auto voor het huis van mijn ouders arriveerde waar een opgewekte Yde uitstapte.

Dagen later hoorde ik dat de overledene een bejaarde man was, die met een scheepje in de Bolswardervaart lag en toevallig Elsinga heette.

Thea Elsinga - van der Zee, Harlingen

Bron van zijn...

Bij het opschonen van haar fotovoorraad, kwam Marlies van Bon uit Harlingen onderstaande tekst tegen. Een Jezus gebed wat de oorspronkelijke eenheid tussen God en de mens benadrukt. Marlies vond het mooi en wil het graag met u delen....

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert.
Ik geef u een naam,
opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel uw licht in mij,
maak het nuttig,

vestig uw rijk van eenheid nu.,

Uw enige verlangen handelt samen met het onze.
Schenk ons wat we elke dag nodig hebben
aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden.
Opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkigheid ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren
de alwerkzame wil,
de levende kracht
om te handelen
en het lied dat alles verfraait
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Voorgoed tijdloos, nu al...

Op een ochtend, een weekje terug, miste ik bij het dagelijkse opbouwen van lijf en ziel met kleren en onmisbare hulpstukken voor mond, oog en oor zo maar mijn polshorloge. Weg, gewoon weg. Waar had ik het gisteravond in hemelsnaam neergelegd? Met de bij de groeiende ouderdom toenemende grote wijsheid en levenservaring verdwijnen spierkracht en geheugen helaas wel een beetje. En als je de koffie in het DE-busje niet meer ruikt heb je corona. Sportief als ik ben viel ik mijn zoekheilige Truus in Den Hoge, niet meteen lastig, maar ging scherp als een rechercheur op intensieve speurtocht. Tevergeefs. Dus nederig toch maar Truus ingeschakeld. Ze gaf niet thuis. En zo liep ik dagenlang speurend rond zonder aan iets anders te denken dan aan dat goedkope horloge. Wie kan daar nog buiten tegenwoordig? Een ramp van grote omvang, want geen winkel of die is dicht.

Maar zie, toen kwam de genade! Het horloge weer terug? Nee, in de vorm van meditatief inzicht. God bezorgt je nog wel eens een of andere ramp, om je er daarna glorievol te verheffen waardoor je gelouterd en geestelijk wat meer verheven je levenspad kunt vervolgen, links en rechts royaal met je goede werken strooiend, al zijn het slechts vriendelijke knikjes of groetjes. Truus kent dat goddelijke systeem van nabij, dus wanneer nodig houdt die zich koest.

'Hoe belangrijk is eigenlijk een horloge?' Daar begon het mee. 'Nee', dacht ik opgewekt, 'die is niet belangrijk. Want de tijd vliedt zo ook wel henen,' iemand vroeg me hoe laat het was. 'Weet ik niet mevrouw,' glimlachte ik. Arme stakker, die leefde nog in de klem van de tijd. En waar we stonden,

bij het Kaatsveld, had je niets aan de Martinatoren, want aan zijn westkant zijn de wijzers al tijden lang in een en dezelfde stand vastgeroest. Goedgemutst wandelde ik verder terwijl de ingezette geestrijke meditatie zich weer verder ontvouwde.

'Had God bij de schepping van mens, dier en plant ook de klok bijgevoegd?? Welnee natuurlijk, die twee nooit rustende, dwingende wijzers zijn niet anders dan twee gevangenbewaarders die je je leven minuut voor minuut vasthouden. Raadpleeg de klok en je bent gevangen: 'Hollen, je komt te laat!' 'Sorry man, nou kom je er niet meer in!' Om 6 uur sluiten we, 6 uur precies!'

Hé, wanneer is het eigenlijk 6 uur precies? Of welke andere tijd ook? Een paar seconden ervóór? Nee, dan ben je nog te vroeg. Eén seconde erover en je bent al te laat. Ja, op het moment dat je nog net op tijd de drempel overstapt ben je al te laat. Eigenlijk ben je dus altijd te laat. En elke verjaardag vier je te laat. Dan valt er dus eigenlijk niks meer te vieren. 'Ruim de boel maar weer op, Mien!' Hoe je ook je best doet, nooit en te nimmer zal je het wezenlijke 'nu'-moment bereiken.

Maar terwijl de natuur sinds de schepping van aarde-en-tijd in natuurlijke cycli van dagen, maanden, jaren en eeuwen in alle harmonieuze rust alleen maar gewoon de natuur is, bedenkt de Homo Modernicus die God niet evenaart maar voorbijstreeft griezelige uitvindsels als de digitale klok waarvan de wijzers of de lichtjes elke minuut 60 volle minuten stilstaan. Pure nep natuurlijk zoals zoveel in dit digitale tijdperk en waarbij de tijd en daarmee de dagelijkse levenswandel niet in ononderbroken rustgevende cycli wordt afgelegd, maar als hink-stap-sprong. Waarbij al helemaal niets meer valt te mediteren over de vloeiende tijd als onvermoeibare dirigent tot het einde der tijden toe.

Maar belangrijker (en daar gaat het om) is het feit dat de gewone wijzerklok die allang geen gewone klok meer is doch tot historisch curiosum is gedegradeerd en die in allerlei oervormen al een paar duizend jaar voor Chr. o.a. als regelmatig druppelende waterklok, de clepsydra, is ontstaan, ons een directe blik op God biedt, de God die ons altijd nabij is. Maar dan moet die klok niet stilstaan natuurlijk! De veer moet opgewonden, de gewichten opgehesen. En vooral mooi is het als niet alleen minuten en uren, maar ook seconden worden aangegeven. Want dan is het eeuwige bewegen van alles in de natuur (alles stroomt - panta rhei) altijd direct zichtbaar, of je er nu achteloos of juist in meditatieve stemming naar kijkt. In feite leven we hier al in het tijdloze, in de eeuwigheid, waarbij we mogen hopen, nog wel even met onze geliefden tezamen te mogen zijn. We hebben tenslotte hier een doel, een taak. Die moet eerst worden afgewerkt. En als het zo ver is en je je door dit bemoedigende voorproefje van cycli, tijd en voorttikkende secondewijzer zomaar weer even bij de wenkende eeuwigheid weet gebracht, vertrouw er dan maar op dat de overgang, in Gods hand, naadloos verloopt.

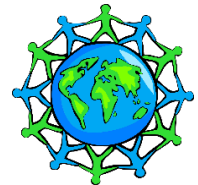
Hoe snel die weg gaat wordt je vooral goed duidelijk als je in Hogere gedachten verzonken de nooit rustende secondewijzer van een echtte, met de hand tot actie gebrachte mechanische klok een tijdje in het oog houdt. Is net zoiets als je verdiepen in Bijbel of spiritueel boek. God laat overal zijn boodschappen na.

Wim van Bussel, Franeker

Naschrift

Rond de tijd dat Truus mijn meditatieve tijdgedachten rijp genoeg vond kreeg ik zo maar ineens de ingeving om nog even tussen de oude kranten te zoeken. En ja daar lag-ie, mijn dierbare horloge. Had ik daar 'even' neergelegd en meteen weer vergeten... Dankje Truus!

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Wereld jongerendagen 2023

“Há Pressa no Ar”. Dat is de titel van het themalied voor de Wereldjongerendagen (WJD) die in 2023 in Lissabon worden gehouden. De titel, die vertaald kan worden met ‘er hangt spanning in de lucht’ en ‘er staat iets te gebeuren’ herinnert aan Maria’s haast om haar nicht Elizabeth te ontmoeten evenals haar “ja” aan de engel Gabriël bij de aankondiging van de geboorte van Jezus.

Op woensdag 27 januari 2021 werd het lied uitgebracht, exact twee jaar nadat paus Franciscus bekend maakte dat de Portugese hoofdstad de gastheer zou zijn voor de WJD. Jonge mensen uit de hele wereld worden uitgenodigd zich met Maria te identificeren wanneer ze het lied zingen, “zich wijgend aan het dienen, aan de missie en aan de omvorming van de wereld”, zo verklaart de organisatie. De tekst roept ook feeststemming op, net als de vreugde die van Jezus uitgaat.

Werelddag voor de ouderen

De vierde zondag van juli is met ingang van dit jaar de Werelddag voor Grootouders en Ouderen. Dat maakte paus Franciscus afgelopen zondag bekend bij het angelusgebed. Franciscus zei de dag te hebben ingesteld omdat “grootouders vaak vergeten worden”.

Er is gekozen voor de vierde zondag van juli omdat die dicht bij de feestdag van de heilige Joachim en Anna ligt. De gedachtenis van de ouders van Maria en grootouders van Jezus wordt ieder jaar op 26 juli gevierd. In zijn Angelus toespraak verwees de paus naar het feest van de Opdracht van de Heer in de Tempel, ‘Maria Lichtmis’, dat afgelopen week werd gevierd. Als Maria en Jozef het kind Jezus naar de tempel brengen, herkennen de ouderen Simeon en Hannah in Hem de Messias. De stem van Hannah en Simeon is kostbaar, omdat die Gods lof bezingt en de wortels van de volkeren bewaart”.

Ouderen “herinneren ons eraan dat de ouderdom een geschenk is en dat grootouders de schakel tussen de verschillende generaties zijn, die de ervaring van het leven doorgeven aan de jongeren”, aldus de paus. Hij wees erop hoe belangrijk het is dat grootouders en kleinkinderen elkaar echt leren kennen.

Bron: Vatican News